

Tekst z Pisma Świętego

„I ujrzałem innego anioła, wstępującego od wschodu słońca, [a] mającego pieczęć Boga żywego. Zawołał on donośnym głosem do czterech aniołów, którym dano moc wyrządzić szkodę ziemi i morzu: «Nie wyrządzajcie szkody ziemi ni morzu, ni drzewom, aż opieczętujemy czoła sług Boga naszego». I usłyszałem liczbę opieczętowanych: sto czterdzieści cztery tysiące opieczętowanych ze wszystkich pokoleń synów Izraela [...].

Potem ujrzałem: a oto wielki tłum, którego nie mógł nikt policzyć, z każdego narodu i wszystkich pokoleń, ludów i języków, stojący przed tronem i przed Barankiem. Odziani są w białe szaty, a w rękę ich palmy. I głosem donośnym tak wołają: «Zbawienie w Bogu naszym, Zasiadającym na tronie, i w Baranku».

A wszyscy aniołowie stanęli wokół tronu i Starców, i czterech Istot żyjących, i na oblicza swe padli przed tronem, i pokłon oddali Bogu, mówiąc: «Amen. Błogosławieństwo i chwała, i mądrość, i dziękczynienie, i cześć, i moc, i potęga Bogu naszemu na wieki wieków! Amen».

A jeden ze Starców odezwał się do mnie tymi słowami: «Ci przyodziani w białe szaty kim są i skąd przybyli?». I powiedziałem do niego: «Panie, ty wiesz». I rzekł do mnie: «To ci, którzy przychodzą z wielkiego ucisku i opłukali swe szaty, i w krwi Baranka je wybielili»”.

Ap 7,2-4,9-14

„Poprzez świętość młodych Kościoł może odnowić swój duchowy zapal i energie apostołską. Balsam świętości zrodzonej z dobrego życia wielu młodych ludzi może uleczyć rany Kościoła i świata, przywracając nas do tej pełni miłości, do której zawsze byliśmy wezwani: młodzi święci zachęcają nas do powrotu do naszej pierwszej miłości”.

Franciszek, Adhortacja *Christus vivit* 50

„«Bóg wybrał właśnie to, [...] co nie-
mocne, aby mocnych poniżyć, aby za-
wstydzić mędrców» (1 Kor 1,27). Czyż
święci są po to, ażeby zawstydząć? Tak.
Mogą być i po to. Czasem koniecz-
ny jest taki zbawczy wstyd, ażeby zo-
baczyć człowieka w całej prawdzie.
Potrzebny jest, ażeby odkryć lub odkryć
na nowo właściwą hierarchię wartości”.

Św. Jan Paweł II, *Homilia podczas Mszy św. beatyfikacyjnej
Karoliny Kózkówny,
Tarnów, 10.06.1987 r.*

„Święci i błogosławieni stanowią żywy argument na rzecz tej drogi, która wiedzie do królestwa niebieskiego. Są to ludzie – tacy jak każdy z nas – którzy tą drogą szli w ciągu swego ziemskiego życia i którzy doszli. Ludzie, którzy życie swoje budowali na skale [...]. Co jest tą skałą? Jest nią wola Ojca, która wyraża się w Starym i Nowym Przymierzu. Wyraża się w przykazaniach Dekalogu. Wyraża się w całej Ewangelii, zwłaszcza w Kazaniu na Górze, w ośmiu błogosławieństwach”.

Św. Jan Paweł II, *Homilia w czasie Mszy św. beatyfikacyjnej bp. Sebastiana Józefa Pelczara*,
Rzeszów, 2.06.1991 r.

- Dlaczego mówimy o świętych i błogosławionych, że są mistrzami w oczach Pana Boga

- Co mówi św. Jan w Apokalipsie o świętych?

- Dlaczego święci nas zawstydzają?

- Jakich znasz świętych młodych ludzi?

- Co radzi papież Franciszek „kiedy odczuwasz pokusę, by zaplątać się w swoją słabość?”

- W *Litanii do wszystkich świętych* wymienieni są święci według pewnych grup. Jakie to grupy?